

SAK 28/02

REGULERING AV FISKE ETTER BUNNFISK I NORDSJØEN I 2003.

1 SAMMENDRAG AV FISKERIDIREKTØRENS FORSLAG FOR 2003.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere ulike tiltak for å forbedre beskatningsmønsteret i fiskeriene etter bunnfisk i Nordsjøen. Fiskeridirektøren foreslår at det innføres utkastforbud for hvitting.

2 INNLEDNING

For tredje året på rad har ACFM kommet med meget dystre og alvorlige bestandsvurderinger for nordsjøtorsken. Situasjonen er blitt ytterligere forverret i løpet av denne perioden. Tabell 1 under viser hvordan forskernes anbefalinger har korrespondert med nivået på avtalt TAC mellom Norge og EU og fangsten i Nordsjøen.

Tabell 1: Torsk i Nordsjøen, ACFM-anbefalinger, avtalt TAC og fangst - tonn.

År	Anbefaling	Avtalt TAC	ACFM - fangst ¹
1996	141 000	130 000	106 600
1997	135 000	115 000	102 200
1998	153 000	140 000	122 100
1999	125 000	132 400	78 400
2000	79 000	81 000	59 100
2001	0	48 600	41 000
2002	0	49 300	
2003	0		

Med henvisning til tabell 1, er det grunn til å anta at de avtalte kvotene mellom Norge og EU ikke har hatt avgjørende betydning for totaluttaket av torsk i Nordsjøen. Det går klart frem av tabell 1, at kvotene ikke er blitt fisket opp i perioden 1996 – 2001. Fiskeridirektøren legger derfor til grunn at en av hovedårsakene til dette, er den dårlige bestandssituasjonen. Fiskerne har ikke maktet å fiske sine kvoter fordi de ikke finner store nok fiskbare forekomster av torsk. På denne bakgrunn og med henvisning til ACFMs anbefalinger (jf. punkt 2), vil Fiskeridirektøren understreke at han deler forskernes oppfatning av at situasjonen for nordsjøtorsken er svært alvorlig.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det et dårlig beskatningsmønster i fiske etter bunnfisk, som er hovedårsaken til at vi i dag befinner oss i en slik situasjon. For at vi skal forhindre at man kommer i samme situasjon med flere bestander vil Fiskeridirektøren anbefale at det iverksettes tiltak for å forbedre beskatningsmønsteret etter bunnfisk i Nordsjøen.

Situasjonen for hyse og hvitting kan illustrere noe av Fiskeridirektørens motiv for slike tiltak. I 2001 ble det fisket ca. 165.000 tonn hyse i Nordsjøen og Skagerrak til sammen. Kun 39.000 tonn ble landet for konsumformål. ACFM beregner at ca. 8.000 tonn ble tatt som bifangst i industritrålfisket og at ca. 118.000 tonn hyse ble kastet ut av fiskerne. For hvitting er tilsvarende tall ca. 19.400 tonn til konsum, 7.400 til bifangst i industritrålfisket og ca. 16.500 tonn til utkast. Med andre ord ble kun 24 % av all fangst av hyse i Nordsjøen fisket til menneskemat i 2001, mens hele 72 % var utkast. For hvitting var andelene 45 % til konsum og 38 % til utkast. For hvitting utgjør bifangst i industritrålfisket 17 % av totalfangsten, mens

¹ Hentet fra ACFMs rådgivning i oktober 2002.

det for hyse utgjør 4 % av totalfangsten. Dette er tall som etter Fiskeridirektørens oppfatning illustrerer et dårlig beskatningsmønster av bunnfisk i Nordsjøen. Norge har pr. i dag ikke et utkastforbud for hvitting.

På bakgrunn av ovennevnte mener Fiskeridirektøren at det må iverksettes tiltak for å beskytte nordsjøtorsken spesielt, men også for å forbedre det generelle beskatningsmønsteret av bunnfisk i Nordsjøen. Fiskeridirektøren vil invitere Reguleringsrådet til en diskusjon omkring aktuelle tiltak.

3 BESTANDSSITUASJONEN FOR TORSK, HYSE OG HVITTING I NORDSJØEN.

For 2003 uttaler ACFM at bestanden av torsk er utenfor sikre biologiske grenser. Gytebestanden har vært under føre var nivået (B_{pa}) siden 1984, og siden 1990 har gytebestanden vært på nivået rundt B_{lim} (den laveste gytebestand som antas å gi rimelig god rekruttering). Gytebiomassen for 2001 er estimert til å være det historisk laveste observerte nivået, ca. 38.000 tonn. Fiskedødeligheten er fremdeles på historisk høyt nivå, og har vært over føre var nivået for dødeligheten (F_{pa}) siden tidlig på 80-tallet. I alle årene i perioden 1996 - 2001 har fiskedødeligheten vært over F_{lim} (fiskedødeligheten som kan føre til bestandskollaps). Med unntak av 1996 har rekrutteringen til bestanden vært under gjennomsnittet i alle årene siden 1987. De to dårligste årsklassene som noen gang er registrert, er årsklassene 1997 og 2000.

På grunn av de lave bestandsestimatene, den høye fiskedødeligheten og den dårlige rekrutteringen, anbefaler ACFM at alt konsumfiske etter torsk stoppes i 2003, både i de fiskeriene hvor torsk er målart og i de fiskerier der den fiskes som bifangst. I andre fiskerier hvor torsk opptrer som uunngåelig bifangst bør det innføres strenge restriksjoner på fangst og utkast av torsk. Tiltakene må virke inntil det er klare bevis for at bestanden er i ferd med å gjenoppbygges.

Både hvitting og hyse høstes i dag utenfor sikre biologiske grenser, men bestandssituasjonen er ikke like kritisk som for nordsjøtorsken. For hyse er gytebestanden over B_{pa} , men fiskedødeligheten er for høy (over F_{pa}). Med hensyn til hvitting er fiskedødeligheten under F_{pa} , men gytebestanden er under B_{pa} . ACFM sier at siden hvitting og hyse for det meste fiskes i blandingsfiskerier med torsk, så må kvotene og andre reguleringstiltak for hyse og hvitting fastsettes i med klar sammenheng til hvilke reguleringer som fastsettes for torsk. Med mindre det kan bevises at hyse og hvitting kan fiskes uten bifangst av torsk anbefaler ACFM stopp i også disse fiskeriene.

Med hensyn til ACFMs tilrådning for sei i Nordsjøen viser vi til sak 13/02.

4 GJENOPPBYGGINGSPLANEN FOR TORSK

På grunn av ACFM sine anbefalinger for torskebestanden i Nordsjøen høsten 2000 ble Norge og EU enige om flere tiltak for å rette på situasjonen. Som et strakstiltak ble det innført et forbud mot et direkte torskefiske i Nordsjøen i 10 uker, fra 14. februar til 30. april 2001. Stengingen omfattet tre områder som til sammen dekket ca. 25 % av Nordsjøen.

Gjennom hele 1. halvår 2001 ble det gjennomført konsultasjoner mellom Norge og EU med tanke på å bedre beskatningsmønsteret for torsk og andre bunnfiskarter i Nordsjøen. 21. juni 2001 ble det inngått en intensjonsavtale mellom partene, som skulle tre i kraft 1. januar 2002. Innholdet i intensjonsavtalen kan for Norges vedkommende oppsummeres som følger:

- Den generelle maskevidden i bunntål og snurrevad ble økt fra 100 mm til 120 mm
- Det ble fastsatt spesielle regler for konstruksjonsmessig utforming av fiskepose og forlengelse i trål og snurrevad.
- I fiskerier hvor maskevidden er mindre enn 120 mm er det kun tillatt med 20 % bifangst av torsk.
- Det innføres ristpåbud i rekefisket.
- Midlertidig ordning for bruk av enten 70 mm firkantmasker i fiskeposen i krepsetrål-fisket i EU-sonen eller bruk av fiskepose med 80 mm diamantmasker kombinert med 140 mm vindu i topp-panelet.
- Maskevidden for garn ble fastsatt til 148 mm i NØS og 140 mm i EU-sonen.
- Påbud om 180 mm vinduer i topp-panelet for bomtrålerne.
- Patch-banken i NØS ble stengt for alt industritrålfiske.
- Norge informerte EU om at norske myndigheter ønsket å revurdere minstemål på bunnfisk i Nordsjøen.

Av ulike årsaker ble implementeringen av enkelte av tiltakene noe utsatt, og med hensyn til ristpåbudet i rekefisket ble det bestemt at dette inntil videre ikke skulle innføres. Dette ble bestemt av Fiskeridepartementet etter at en arbeidsgruppe nedsatt av Fiskeridirektøren hadde kommet med sin innstilling.

Tiltakene nevnt ovenfor har dermed ikke fått virke et helt år enda, og det er vanskelig å vurdere nytten av dem enda. Bestandssituasjonen for nordsjøtorsk har forverret seg i løpet av året, og vi kan konkludere med at de nye tekniske reglene for fiske i Nordsjøen ikke har vært nok til å forbedre bestandssituasjonen i tilstrekkelig grad.

5 FANGSTUTVIKLING

5.1 KONSUMTRÅL

Tabell 2 under gir en oversikt over det norske trålfiske etter nordsjøtorsk i årene 1996 – 2002 fordelt på ulike trålredskaper. Norge har i liten grad drevet et direkte torskefiske i Nordsjøen med trål. Det aller meste av den trålfangede nordsjøtorsken er fisket som bifangst i andre fiskerier. Under stormasket trål kommer bifangst av torsk i det direkte seifiske i Nordsjøen. Selv om bifangstprosenten av torsk er meget lav, blir det noen hundre tonn årlig på grunn av at de norske seikvotene i Nordsjøen er rimelig høye.

Tabell 2: Norsk trålfiske etter nordsjøtorsk - tonn

År	Bomtrål	Stormasket trål	Industritrål ²	Krepsetrål	Reketrål	Totalt
1996	49	707	366	1	401	1 525
1997	125	948	217	-	292	1 582
1998	173	827	144	-	286	1 430
1999	113	645	288	5	453	1 504
2000	35	409	637	11	150	1 242
2001	34	362	456	8	160	1 020
2002 ³	21	357	449	3	84	915
Totalt	551	4 251	2 557	29	1 826	9 218
% av totalen	6 %	46 %	28 %	0 %	20 %	100 %

I tabellen over er bunntålfangstene splittet mellom stormasket trål og industritrål for perioden 1996 – 2002. Dette er gjort ved at vi ved hjelp av fangst dagbøkene har trukket ut torskefiske til trålerne som fisker i Nordsjøen med stormasket trål. Forskjellen mellom det sluttseddelførte fangsttallet for bunntålfiske og fangst dagboktallet for konsumtrål er i tabell 2 ført som fangst av industritrål.

Tabellen viser at industritrålernes torskefiske har ekspandert i forhold til konsumtråls fiske av torsk. I de seineste årene har en større andel av trålfanget torsk blitt fisket med småmasket trål.

5.2 BIFANGST AV BUNNFISK I INDUSTRITRÅLFISKE TIL OPPMALING

Tabell 3 under gir en oversikt over beregnet oppmalt bifangst av nordsjøtorsk og andre utvalgte bunnfiskarter i industritrålfiske i Nordsjøen. Tallene er beregnet av Havforskningsinstituttet basert på Fiskeridirektoratets prøvetakning av industritrålfangster i Nordsjøen.

Tabell 3: Bifangst (tonn) av bunnfisk i industritrålfiske i Nordsjøen.

År	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002 ⁴	Totalt
Torsk	25	886	941	406	378	91	24	2 751
Hyse	1.300	4.359	4 925	2 931	4 810	2 844	1 453	21 322
Sei	49	3 228	1 056	1 815	6 337	2 753	5 715	20 904
Hvitting	500	1 193	1 341	1 310	2 145	938	1 756	8 683
Rødspette	0	40	83	46	49	54	3	275

Det faktum at det har vært lite bifangst av torsk til oppmaling i industritrålfiske i de seneste årene, har sammenheng med den dårlige rekrutteringen til torskbestanden. I 1996 var det eneste året der det har vært bedre enn gjennomsnittlig rekruttering de siste 16 årene, og i årene 1997 – 98 ble det dermed noe høyere kvantum bifangst av torsk i industritrålfiske. Som vi ser av tabell 3 over fiskes det imidlertid betydelige kvanta av hyse, sei og hvitving som bifangst i industritrålfiske.

5.3 KONVENSJONELT FISKE ETTER NORDSJØTORSK

² Industritrålernes torskefiske til konsum

³ Fangsttall for 2002 er pr. 12. oktober. For å dele bunntålfangsten på 806 tonn på industritrål og stormasket trål, har vi her brukt samme fordelingsprosent som for 2001.

⁴ Prognose for hele 2002.

Tabell 4 under gir en oversikt over det norske konvensjonelle fiske etter nordsjøtorsk i årene 1996 – 2002 fordelt på redskapsgrupper.

Tabell 4: Konvensjonelt fiske etter nordsjøtorsk.

År	Autoline	Annen line	Garn	Snurrevad	Annet	Totalt
1996	1 361	315	2 321	229	119	4 344
1997	1 008	176	2 703	262	85	4 233
1998	1 828	93	2 197	201	74	4 393
1999	2 927	86	2 365	488	62	5 928
2000	1 963	46	2 496	596	65	5 166
2001	930	121	1 831	348	68	3 297
2002 ⁵	1 022	153	1 726	201	26	3 128
Totalt	11 038	990	15 639	2 325	498	30 489
% av totalen	36 %	3 %	51 %	8 %	2 %	100 %

Av det konvensjonelle fisket etter torsk i Nordsjøen utgjør garnfisket ca. 50 %. Fangstnivået for garnfartøyene har vært stabilt, mens det har variert mer for linefartøyene.

5.4 OPPSUMMERING

Tabell 5 viser en sammenstilling av alt norsk torskefiske i Nordsjøen fordelt på trål, konvensjonelle redskaper og bifangst i industritrålfisket.

Tabell 5: Norsk torskefiske i Nordsjøen.

År	Trål	Konvensjonell	Bifangst	Totalt
1996	1 525	4 344	25	5 894
1997	1 582	4 233	886	6 701
1998	1 430	4 393	941	6 764
1999	1 504	5 928	406	7 838
2000	1 242	5 166	378	6 786
2001	1 020	3 297	91	4 408
2002 ⁶	915	3 128	24	4 067
Totalt	9 218	30 489	2 751	42 458
% av totalen	21,7 %	71,8 %	6,5 %	100 %

Totalfangsten av norske fartøy var lenge meget stabil på 6 000 – 7 000 tonn årlig. Imidlertid har det skjedd en klar reduksjon i fangstnivået de 2 siste årene. Det er grunn til å tro at hovedårsaken til nedgangen er forverringen i bestandssituasjonen.

⁵ Fangsttall pr. 12. oktober 2002.

⁶ Fangsttall pr. 12. oktober 2002.

6. FISKERIDIREKTØRENS TILRÅDNINGER

De bilaterale kvoteforhandlingene med EU vil tidligst være avsluttet 17. desember i år. Et av hovedtemaene i disse forhandlingene er den kritiske situasjonen for torsk i Nordsjøen. Situasjonen tas meget seriøst, og det vil uten tvil bli iverksatt strenge tiltak for å beskytte torsken. Det er et mål at Norge og EU skal bli enige om felles reguleringstiltak, men det er ikke en absolutt nødvendighet.

Moratorium i torskefisket i Nordsjøen og Skagerrak er et tiltak som er i tråd med forskernes tilrådninger. I sin ytterste konsekvens vil dette bety at alt fiske etter bunnfisk i Nordsjøen stoppes neste år. De tiltakene som diskuteres under må sees under forutsetningen av at det vil være et kvoteregulert fiske etter torsk neste år også. Hvis det innføres et moratorium vil de fleste tiltakene under være overflødige. Forhandlingene med EU vil altså kunne begrense valgmulighetene, eller påvirke dimensjoneringen, av de virkemidlene en vil ha til rådighet for regulering av norsk fiske.

Diskusjonen i Reguleringsrådet er etter Fiskeridirektørens oppfatning et viktig element for å komme med innspill foran sluttforhandlingene av kvoteavtalen med EU for 2003. Når forhandlingsresultatet er kjent vil Fiskeridirektøren, på bakgrunn av diskusjonen i Reguleringsrådet, kunne utarbeide et endelig forslag til reguleringstiltak.

6.1. TRÅLFISKE

6.1.1. REKETRÅL

Tabell 2 over viser at 20 % av all norsk fanget nordsjøtorsk som fiskes med trål fiskes med reke trål. Av den norske totalfangsten av nordsjøtorsk utgjør dette 4,3 %. I reke trålfisket brukes gjerne rist for å sortere ut stor fisk som torsk og breiflabb. Den utsorterte fangsten fanges ofte opp av et ledegarn eller en oppsamlingspose. I rekefisket nord for 62°N er dette forbudt. Fiskeridirektørens generelle tilnærming er at man ikke skal drive et trålfiske etter konsumfisk med småmasket trål.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere forbud mot bruk av ledegarn og oppsamlingspose i reke trålfisket.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere innføring av ristpåbud i reke trålfisket i Nordsjøen (og Skagerrak).

De ovennevnte tekniske reguleringene vil være tiltak som også vil bidra til å beskytte andre fiskeslag enn torsk, og ACFM har bedt om at det iverksettes tiltak for å begrense fisket av breiflabb. Bifangst av breiflabb i rekefisket er, som nevnt over, blant de artene rekefiskerne er spesielt interessert i å ta vare på. Tabell 6 under viser reke tråls fangst av breiflabb, reke tråls andel av total trålfangst og reke tråls andel totalfangst. Det vises ellers til sak 27/02 vedrørende breiflabb.

Tabell 6: Fangst av breiflabb med reke trål.

År	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	Totalt
			8			1		

Fangst	226	137	188	239	158	174	111	1 232
% av total trålfangst	69	77	73	68	51	55	59	64
% av totalfangst	11	9	7	7	4	3	4	6

6.1.2. KREPSETRÅL

Det vil sannsynligvis innen kort tid bli fremmet nye regler for utøvelsen av og deltakelsen i det norske krepsefisket. Fiskeridirektøren vil derfor ikke i denne omgang foreslå Æreguleringstiltak for dette fisket med tanke på beskyttelse av nordsjøtorsken. Krepsetråling omfatter blant annet kompliserte reguleringsproblemer i forhold til bifangstproblematikk. Ved utforming av det nye regelverket vil det bli tatt hensyn til dette.

Norsk fiske etter kreps er for øyeblikket på et svært lavt nivå. Imidlertid har EUs fiske av kreps i NØS i Nordsjøen ekspandert kraftig i de siste årene. For det meste blir det her brukt konsumtrål (120 mm maskevidde). Det tas svært mye bifangst av andre arter, og sjøkreps utgjør sjelden så mye som 50 % av fangstene. Breiflabb, torsk, diverse flatfisk og andre bunnfiskarter utgjør ofte hoveddelen av fangstene i dette fisket.

6.1.3. FISKE MED STORMASKET TRÅL

Som nevnt under punkt 2 er det innført nye og strengere regler for fiske med stormasket trål i Nordsjøen i løpet av 2002. Disse reglene har ikke fått virke et helt år enda og det er vanskelig å vurdere effekten av dette. Gjennom forsøk er det imidlertid blitt avdekket at 120 mm masker har god seleksjonseffekt for småtrålere.

Norge har ett stort konsumtrålfiske i Nordsjøen, og det er fisket av sei. I 2002 har norske trålerne en seikvote på 52.500 tonn (opp fra 26.000 tonn i 2001), og selv om bifangstprosenten av torsk er lav i seifiske (1,4 % i 2001) vil dette bety en fangst på ca. 730 tonn i 2002 om det er samme innslag av torsk i seifiske i år som i fjor. Av norsk estimert totalfangst på ca. 5.000 tonn torsk i Nordsjøen, betyr altså bifangst i seifiske ca. 15 %. Om ACFMs kvotetilrådning for 2003 legges til grunn, vil dette bety at trålerne får en kvote på ca. 73.000 tonn sei neste år. Dette kan bety nærmere ca. 1.000 tonn torsk som bifangst i trålfisket etter sei i 2003.

Fiskeridirektøren vil vurdere å innføre et forbud mot bifangst av torsk i trålfisket etter sei for å hindre en ekspansjon i fisket etter torsk. Han erkjenner likevel at det vil være umulig å unngå torsk helt, og med hensyn til håndhevingen av regelen vil den kunne skje på samme måte som dagens praksis med hensyn til unngåelig bifangst.

Seleksjonsinnretninger i trålen ville ikke med sikkerhet kunne sortere ut bifangst av torsk. Slike seleksjonsinnretninger er ikke artsselektive, kun størrelsesselektive. Norge har i løpet av året drevet seleksjonsforsøk med både rist og kvadratmaskepanel i konsumtrål, og disse viser at småfisken unnslipper. Av hensyn til det generelle beskatningsmønsteret (sortere ut småsei og annen småfisk) anser Fiskeridirektøren det som et fornuftig tiltak å innføre sorteringsrist eller kvadratmaskepaneler (Bacoma-panel) i konsumtråling etter sei i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsrådets vurdering av et forbud mot bifangst av torsk i seifisket.

Fiskeridirektøren vil be Reguleringsrådet om å vurdere innføring av seleksjonsinnretning i konsumtrålfisket i Nordsjøen.

6.1.4. INDUSTRITRÅLFISKET ETTER ØYEPÅL OG KOLMULE

Industritrålerne beskatter torsken både som råstoff til oppmaling, men også ved at stor torsk sorteres ut av fangstene og leveres til konsum. Fiskeridirektøren mener at det er betenkelig at det på denne måten drives tråling etter konsumfisk med småmasket trål.

På grunn av meget stort innslag av yngel og småfisk av konsumarter i fangstene ble Patch-banken stengt for industritrålerne sine fiske etter øyepål, kolmule og tobis, som et ledd i gjenoppbyggingsplanen for torsk, som ble vedtatt mellom Norge og EU. I de senere årene er det helst hyse, sei og hvitting som er tatt som bifangst i industritrålfisket, jf. tabell 3, men det har også vært betydelige innslag av torsk i enkelte år.

For denne flåtegruppen er det Fiskeridirektørens oppfatning at områdebegrensninger og dybdebegrensninger som vil være de mest effektive tiltakene for å begrense bifangst av konsumfisk. Etter hva Fiskeridirektøren forstår vil det aller meste av bifangsten av yngel/småfisk av konsumarter forsvinne om industritrålerne forbyr å fiske på grunnere vann enn 200 meter. En permanent dybdebegrensning/områdebegrensning ville kunne bli overvåket ved hjelp av satellittsporingssystemet.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet om å vurdere ulike virkemidler for å begrense bifangst av konsumfisk i industritrålfisket etter øyepål og kolmule i Nordsjøen.

6.1.5. BOMTRÅL

Det er tre bomtrålere som fisker flatfisk i Nordsjøen under norsk flagg. Tabell 2 viser at det er begrensede kvanta av torsk som er fisket av disse fartøyene de siste årene. Bomtrålerne fisker stort sett i de sørligste områdene av Nordsjøen, og fartøyene må derfor til enhver tid følge gjeldende regelverk for bomtrålere i EU-sonen.

Siden bomtrålerne i svært liten grad opptrer i norske farvann vil Fiskeridirektøren ikke foreslå at det fra norsk side innføres særskilte norske regler for denne fartøygruppen i denne omgang.

6.2. KONVENSJONELT FISKE

6.2.1 GARN

Garnfisket i Nordsjøen er både et kystnært blandingsfiskeri og et profesjonelt målrettet torskefiskeri til havs. Fisket etter torsk med garn er det største norske direkte fisket etter torsk i Nordsjøen. Som vi ser av tabellene 3 og 6 utgjør garnfisket av torsk ca. 37 % norsk totalfangst av nordsjøtorsk. Maskevidden som ble fastsatt som et ledd i den vedtatte gjenoppbyggingsplanen for torsk er som nevnt 148 mm. Mange av garnfiskerne bruker større maskevidde. En maskevidde på 148 mm er størrelsesselektiv, og den forhindrer at det fiskes umoden torsk med garn.

I 2001 var det 32 fartøy som fisket mer en 10 tonn torsk med garn i Nordsjøen, men fangstene til disse fartøyene utgjorde ikke mer en ca. 62 % av garnfartøyenes totalfangster. Dette betyr at det er mange fartøy som fisker en del tonn torsk hver. Det fartøyet som fisket

mest fisket alene 242 tonn torsk. En maksimalkvote på for eksempel 50 tonn ville ha berørt 5 fartøy i 2001, og det ville hatt en reguleringseffekt på 636 tonn. Tilsvarende tall for en maksimalkvote på 30 tonn er 8 fartøy og 755 tonn. Prognosene tyder på at garnfiskerne vil fiske mer i 2002 enn i 2001. Reguleringseffektene som er skissert over vil dermed bli forsterket om man legger fiskemønsteret i 2002 til grunn.

Når det innføres begrensninger i fiske etter torsk er det Fiskeridirektørens oppfatning at slike begrensninger også må omfatte det direkte torskefiske med garn.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere innføring maksimalkvoter i garnfisket for å begrense det direkte fisket etter torsk.

6.2.2. SNURREVAD

Som nevnt under punkt 2 er det innført nye og strengere regler for snurrevadfiske i Nordsjøen i løpet av 2002. De samme maskeviddebestemmelsene som gjelder for konsumtrål gjelder også for snurrevad. Disse reglene har ikke fått virke et helt år enda og det er vanskelig å vurdere effekten av dette, men fangststatistikken indikerer en tilbakegang i fangsten for denne flåtegruppen.

Snurrevadfisket sør for 62 N er et kystnært blandingsfiskeri hvor vel 20 fartøy fra Møre og Romsdal i nord til Agder i sør deltar. I 2001 var det 21 fartøy som hadde fisket mer enn 5 tonn torsk med snurrevad. Det fartøyet med størst fangst hadde fisket 29 tonn torsk med snurrevad i 2001. Andelen av torskefangstene til snurrevad har gått betydelig ned fra 2001 til 2002. Dette kan bety at de tiltakene som ble iverksatt som et ledd i gjenoppbyggingsplanen for torsk har rammet snurrevadfiskerne hardere enn andre redskapsgrupper. Fiskeridirektøren vil ikke i denne omgang anbefales at det iverksettes ytterligere tekniske tiltak rettet mot denne flåtegruppen med tanke på å begrense torskefisket.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere hensiktsmessigheten av en maksimalkvote i dette fiskeriet.

6.2.3. LINE/AUTOLINE

Linefisket etter torsk i Nordsjøen er både et kystnært linefiske og et autolinefiske med havgående fartøy. Det kystnære linefisket er et blandingsfiskeri, og det vil være vanskelig å treffe tiltak som ville kunne være målrettede for å beskytte torsken. Fiskeridirektøren vil derfor i denne omgang ikke foreslå begrensninger for linefisket i kystnære farvann.

Noen autolinefartøy driver et direkte fiske av torsk, men en del av kvantumet i tabell 3 er tatt som bifangst i fiske etter lange og brosme. Det er også mulig at noe av fangstene til autolinefartøy i Nordsjøen kan være feilføring av norsk-arktisk torsk. I så fall vil det reelle fangsttallet til disse fartøyene i Nordsjøen være noe lavere.

Det kan være aktuelt å forby det målrettede torskefisket til autolinefartøy i Nordsjøen. Det vil da være nødvendig med et strengt bifangstregime for disse fartøyene for at de skal kunne gjennomføre sitt tradisjonelle fiskeri etter brosme og lange.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet om å vurdere et forbud mot direkte linefiske etter torsk i Nordsjøen.

6.3. UTKASTFORBUD

Selv om Norge i liten grad beskatter hvitting finner Fiskeridirektøren det naturlig å innføre et utkastforbud for hvitting, som et ledd i en prosess for å bedre beskatningsmønsteret i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres utkastforbud for hvitting i Nordsjøen.